

Tale om, modtages altsaa af Fattigvæsenet, og Udgiften dertil maa altsaa dækkes paa samme Maade, som andre Udgifter til Fattigvæsenet.

Scholer: Jeg kan ikke nægte, at det vilde have tiltalt mig meget, hvis det Endringsforslag, som var stillet af det i Landsthinget nedsatte Udvalg og som gik ud paa, at der tilføiedes: „forfaavidt de ikke opnaaes ad Frivillighedens Vej“, var blevet vedtaget, da det vistnok vilde have været en Spore for alle Kommuner til frivilligt at yde disse Bidrag. At dette vil skee i mange Kommuner, er jeg overbevist om, thi jeg veed, at der i ikke faa alle- rede længe før Juhl er truffet Foranstaltninger til at forsørge de bortdragne Soldaters Familier, men det vilde have været smukkeft og meest tiltalende, om det paa alle Steder skete paa den Maade istedetfor ad tvungen Vej; imidlertid er der vel ikke meget Haab om, at det nu vil kunne gjenneføres, efterat det nævnte Forslag er blevet forkastet i Landsthinget. — Der er en anden Side af Sagen, som jeg skal til- lade mig at høre et Par Ord om. Der er i det andet Thing blevet talt om Driften af deres Border, der ere indkaldte til Krigstjeneste, og der eksisterer, som den ærede Indenrigs- minister der har oplyst, en Forordning af 31te Januar 1806, hvori det er fastsat, at det paa- ligger de øvrige Beboere i Sognet at sørge for, at disse Gaarde holdes i samme Drift som de andre. Det er fuldkommen rigtigt, at det bør være en Pligt for de hjemmeværende Gårdmænd at paasee, at disse Gaarde ikke lide nogen Overlast ved, at de, der skulde staae for deres Drift, ere indkaldte til militær Tje- neste, og det er ligeledes oplyst, at der findes en senere Bestemmelse af 4de August 1808, som fastsætter det Samme med Hensyn til de indkaldte Huusmænds Border; men der er en anden Side af Sagen, som har gjort mig meget ængstelig. Jeg har tænkt mig, at det maa være en Hovedgrundsætning, at de indkaldte Mænd, naar de komme hjem, maae kunne mod- tage deres Eiendomme i samme Tilstand, hvori de vare, da de bleve indkaldte til Krigstjeneste, men det kan vistnok i visse Tilfælde blive umul- ligt for Familierne, medens Forsørgerne ere borte,

at udrede de Præstationer, som hvile paa disse Eiendomme; jeg troer derfor det vilde være ønske- ligt, at Loven for saadanne Tilfælde kom til at indeholde en Bestemmelse, der paalagde Sognet eller Kommunen at træffe Foranstalt- ninger til, at der ikke i de Indkaldtes Eiendomme skete Udlæg for Skatter og andre Af- gifter, som det var umuligt for Familien at udrede, navnlig saaledes, at Kommunen blev forpligtet til i det Mindste forskudsvis at ud- rede saadanne Afgifter. Jeg troer, at dette er Noget, man absolut maa have for Die, thi ellers maa man frygte for, at mangen en Mand, naar han kom tilbage fra Krigen, kunde paa Grund af Udpantning finde sin Eiendom i en sørgelig Tilstand, og det bør ikke skee. Jeg troer nok, at der kunde skee en Forandring i Lovudkastet, saaledes at det blev en Pligt for Kommunen at paasee, at der ikke skete de til- hageblivende Familier nogen Overlast i den af mig omtalte Retning, og jeg troer ligeledes, at man vel kunde vedtage, at Kommunalbestyrel- serne skulde være berettiget til i visse enkelte Tilfælde at eftergive de Forskud, som de maatte blive nøbte til at udrede i den ovennævnte Hensigt.

S. Wederfen: Jeg skal meget slutte mig til den smukke Tanke, som den ærede sidste Taler udtalte, navnlig hvad det sidste Punkt angaaer, og der er unægtelig stor Opfordring til at tage det under Overveielse, men en anden Sag er, om Gjennemførelsen ikke vil frem- byde saa store Vanskeligheder, at man af Hen- syn dertil maa vige tilbage. — Jeg begjærede nærmest Ordet for at gjøre en Henstilling til den høitærede Minister. Den ærede sidste Taler omtalte nemlig Forpligtelsen for Kom- munerne til at besørge de omtalte Gaarde drevne, medens Manden var i Krigen, men jeg erindrer, at der i sidste Krig blev reist Tvivl om, hvorvidt den samme Pligt paahviler Kom- munerne i samme Udstrækning for Huusmæn- denes Vedkommende. Jeg kender vel ikke Loven saa nøie i den Retning, men jeg veed, at der i saa Henseende har været fulgt for- skjellige Regler paa forskjellige Steder, og at navnlig Politimestrene have draget i Tvivl, hvorvidt den samme Regel gjaldt for de for-